

تایید مرگ ۲ بیمار دیگر بر اثر آنفلوانزا

توصیه های جدی برای مبتلایان به آنفلوانزا

گروه اجتماعی- مرگ ۲ بیمار دیگر بر اثر آنفلوانزا به تایید رسید، البته به گفته مسئولان دانشگاه علوم پزشکی این بیماری رو به کاهش است و این افراد در هفته های گذشته فوت شده اند و اکنون نتایج آزمایش های آن ها مشخص شده است. با این حال سرپرست دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی توصیه های جدی برای مبتلایان به این بیماری دارد. دکتر «سید احمد هاشمی» در این باره گفت: موج آنفلوانزا در این استان رو به کاهش است و از هفته گذشته تاکنون، تعداد افراد بستری شده ناشی از مشکلات تنفسی و ابتلا به آنفلوانزا در بیمارستان های استان کاهش یافته است. وی یادآور شد: همه این افراد طی هفته های پیشین فوت شده اند و از هفته گذشته تاکنون هیچ مورد فوتی بر اثر این بیماری ثبت نشده است. وی با اشاره به فوت ۸ نفر بر اثر ابتلا به این بیماری خاطرنشان کرد: همه بیماران فوت شده بر اثر آنفلوانزا در گروه های پرخطر مانند افراد بالای ۶۰ سال، کودکان زیر ۶ سال و افراد دارای زمینه ای بوده اند. وی افزود: هر سال با اپیدمی آنفلوانزا مواجه هستیم به طوری که در برخی سال ها خفیف، برخی سال ها متوسط و برخی مواقع این همه گیری شدید است.

وی اطمینان خاطر داد: داروی آنفلوانزا به اندازه کافی در استان موجود است و تنها برای موارد شدید

و بستری در بیمارستان ها تجویز می شود و در زمینه دارو هیچ مشکلی در استان نداریم. به گفته وی زمان

توزیع واکسن در شهرویر و مهر است اما پیش شایعات در بین مردم موجب شد در این چند روز با هجوم مردم برای دریافت واکسن مواجه شویم. این تخصص بیماری های عفونی گفت: مبتلایان به این بیماری را در مصرف خودسرانه

هر گونه دارو به خصوص داروهای خانواده کورتون هر جمله و گراژمانتون، تاموکسیلون و متیل پردنیزولون

جدا خودداری کنند چرا که موجب افزایش میزان مرگ و میر ناشی از آنفلوانزا می شود. دکتر «هاشمی» استراحت در منزل به ویژه در هنگام تب، استفاده از مایعات فراوان مانند آب، آب میوه و سوپ رقیق، خودداری از استعمال دخانیات و پیروی از دستورات پزشک یا بهترین راه های درمان این بیماری بیان کرد.

پرحرفی کودکان

علوم- بدبهدانی و بدبزرگانی کودکان در سنین مختلف می تواند علت های متفاوتی داشته باشد. مهم ترین علت آن آلرژی داری از بزرگ ترهاست. کودک می بیند و می

شنود که اطرافش با شوخی یا در مواقع عدمعینیت از واژه هایی نامتعارف استفاده می کنند و کودک نیز در

مواقع مختلف همان واژه ها را به کار می گیرد.

در نتیجه، این قضایه برای کودک عادی می شود زیرا در

این محیط پرورش می یابد. علت دیگر بدبهدانی کودکان

می تواند این باشد که آن ها نمی توانند خشم خود را

کنترل کنند و بدبزرگانی در حقیقت، یک نوع ابراز خشم

و پرخاشگری است؛ مانند مواردی که کودکان در

حالت خشم کتک کاری می کنند یا چیزهایی از این

قبیل، در واقع این حالت یک نوع برخورد ناشی از کنترل

نکردن خشم است گاهی اوقات ممکن است کودکان در

حالت افسردگی، پرخاشگر شوند و ناسزا بگویند. گاهی

بعضی بیماری های جسمانی سبب ایجاد اضطراب در

کودکان و همین باعث پرخاشگری و در نهایت لجابی و

بدبزرگانی می شود.

برخی نیز به کودک خود برخی الفاظ را یاد می دهند و از

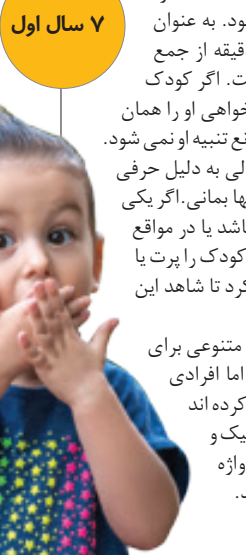
نوع تلفظ کودکان آن ها لذت می برند و کودک را تشویق

می کنند آن واژه ها را هر وقت که آن ها می خواهند تکرار

کند و زمانی که کودک در مواقع دیگر هم بنا به تشخیص

گفت و گو

۷ سال اول

علوم

با گذشتن از کوچه های پیچ در پیچ با

آن معماری خانه های قدیمی، دلت جان

تازه ای می گرفت. دیگر از قدیمی، جویی

و تیرهای چوبی برق با آن کلاکهای هابی

که بر سر داشتند خبری نیست و شاید

بتوان گاهی آن ها را در ذهن یادآوری

کرد و حتی به آن روزها و آن سال ها رفت

که خانه ها حرمت داشتند. کاش خانه

های ابروزی هم همان حس و حال خانه

های قدیمی ایرانی را حفظ می کردند،

درهای چوبی و دوست داشتند، هشتی

هایی که سقف هایش بر سود از خونه

های انگور آویزان، حیاط هایی باسفا که

دور تا دورش سنوبر و درخت انجیر و نوت

بود و نمکاس نور خورشید بازی رنگ

بندرمه های ارسی را همیشه زیباتر به نظر

می رسید. همین خانه هایی که درهایش

کلون و کوپه داشت؛ کلون و کوپه هابی

که صدایش الهامی خانه را از چیست

فردستی در طبله می کرد، کلون هابی

که امروزه جای شان را به آیفون های

خانه قدیمی بر اثر رمز و راز و حس و

حال خوب بود، هیچ چیزش بی هدف و

بی استفاده ساخته نمی شد، می شد در

جزء به جزء آن زندگی را لمس کرد.

یادش به خیر، خانه مادر بزرگ

معمولاً کوپه هابی که در لنگه سمت

راست نصب می شدند، به شکل سرشیر،

مشت گره کرده یا اشکالی از این قبیل و

نسبت به کوپه های سمت چپ سنگین

تر بودند، به همین دلیل صدايي بم تر

داشتند که اگر مردی در خانه ای مهمان

می شد این کوپه را می گفت تا اهالی

خانه بداندند که مردی مهمان آن هاست

و به همین دلیل آقاي خانه به استقبال او

می رفت.

هیچ خانه ای به خانه دیگری مشرف

نبود و اهالی هر خانه محرم و نامحرم می

دانستند، روی درهای چوبی و قدیمی

کند: به داخل حیاط های قدیمی که با

می گذاشتند، سبزندگی را در خشت

خشت آن می دیدیم

خیلی از خانه های آن موقع حوضی های

بزرگ و کوچکی در وسط حیاط داشتند،

حوضی هایی که در کنار برخی از آن ها نیز

گل های شمعدانی خوندنمایی می کرد و

صیع رود عطر شمعدانی های قرمز در

حیاط می پیچید. رنگ آبی حوضی های

قدیمی، به رنگ زلالي دل آدم هایش بود؛

داشتند و برخی هم همان سقف های

برخی ساختمان ها پنجره ها دارای ارسی

بودند و شیشه های رنگی، نور صیقلدار و

روزی به کوچه و از بجهت دیگر به کمک

راهرو و دهلیز به حیاط خانه متصل می

کردند.

این شهروند که خاطرات زیادی از زمان

قدیم دارد، بیان می کند: در زمان قدیم

برخی خانه ها سقف های شیروانی

داشتند و برخی هم همان سقف های

قدیمی با تیرهای چوبی را حفظ کرده

بودند. به این که تیرها چوبی بود اما در

بیشتر استحکام خوبی برخوردار بود و بیشتر

مرد در ساختن خانه های شان از این

سقف ها استفاده می کردند. وی با گذری

به بخشی از خاطرات دوران کودکی خود

اظهار می کند: خانه ما در یکی از محله

های قدیمی واقع شده بود و وقتی

بزرگی بود که هر کدام کاربرد خاصی

داشتند و در اتاق بزرگ تیر چیده ها و

پنجاهی برای مهمان چیده می شد و

روزی رف هایی که در این اتاق ها تعبیه

می کردند، ظروف قدیمی و عتیقه و آن

هنگام باز بودن در به حیاط خانه میخند.

وی می افزاید: دور تا دور بیشتر حیاط

های قدیمی همه اتاق های کوچک و

بزرگی بود که هر کدام کاربرد خاصی

داشتند و در اتاق بزرگ تیر چیده ها و

پنجاهی برای مهمان چیده می شد و

روزی رف هایی که در این اتاق ها تعبیه

می کردند، ظروف قدیمی و عتیقه و آن

چه را که به عنوان دکوری داشتند، می

گذاشتند. به گفته وی، اتاق های دیگری

هم محل نشیمن مادر بزرگ، عموها و عمه

ها بود که همه به طور دسته جمعی کنار هم

زندگی می کردند و هر کدام اتاق مخصوص

به خود را داشتند. شهروندی دیگر هم بیان

می کند: در بسیاری از خانه ها دالان

هایی وجود داشت که بیشتر وسایل اضافه

خانه را در آن جا می گذاشتند و از آن به

عنوان انباری خانه استفاده می کردند.

این مکان به طور معمول خنک بود و در

زمستان و تابستان انواع دبه های ترشی،

سالادهای زمستانی، آونگ انگور، گوشت

و بقیه بهمتاج را در آن جا می گذاشتند

تا در مواقع لزوم از آن ها استفاده کنند.

با توجه اشرفی، با اشاره به زمستان های

سخت آن موقع اظهار می کند: در زمان

قدیم خیلی از امکانات مردم کنونی نبود

و باید در سرما ای گرم می کردیم و با دبه

به حیاط می بردیم که این کار وقت زیادی

را از ما می گرفت. وی می افزاید: از زمانی

که بچه بوم همیشه به مادرم در شستن

طرف های کمک می کردم و البته خواهرهایم

تیر کمک حال او بودند و اگر همه چیه ها و

اتاق هایی که تیرگیری کمتری داشتند و

در سایه بودند، زندگی می کردیم. وی بیان

کند: در معماری خانه های قدیمی همه

اصول زندگی به ویژه اقییم منطقه تیر در

برای گرفته می شد و حتی در مسالحي که

برای اختتام استفاده می شد این موارد

را لحاظ می کردند. وی یوتشاران می

کند: خانه های کنونی نیز زیبایی خاصی

دارند اما معماری آن ها به شکلی دست

کاری می شود که کاربرد اصلی فضاهای

خانه کم می شود و انسان در آن احساس

راحتی و آرامش نمی کند.

خود را به اتاق می رساندیم و مقابل بخاری

چکه ای گرم می کردیم کار دیگری پیش

می آمد و باید دوباره به حیاط می رفتیم

و در همان برف و سرما کار می کردیم. به

گفته این بانوی قدیمی آشپزخانه ها همان

مطبخ بودند. شهروندی دیگر هم بیان

می کند: در بسیاری از خانه ها دالان

هایی وجود داشت که بیشتر وسایل اضافه

خانه را در آن جا می گذاشتند و از آن به

عنوان انباری خانه استفاده می کردند.

این مکان به طور معمول خنک بود و در

زمستان و تابستان انواع دبه های ترشی،

سالادهای زمستانی، آونگ انگور، گوشت

و بقیه بهمتاج را در آن جا می گذاشتند

تا در مواقع لزوم از آن ها استفاده کنند.

با توجه اشرفی، با اشاره به زمستان های

سخت آن موقع اظهار می کند: در زمان

قدیم خیلی از امکانات مردم کنونی نبود

و باید در سرما ای گرم می کردیم و با دبه

به حیاط می بردیم که این کار وقت زیادی

را از ما می گرفت. وی می افزاید: از زمانی

که بچه بوم همیشه به مادرم در شستن

طرف های کمک می کردم و البته خواهرهایم

تیر کمک حال او بودند و اگر همه چیه ها و

اتاق هایی که تیرگیری کمتری داشتند و

در سایه بودند، زندگی می کردیم. وی بیان

کند: در معماری خانه های قدیمی همه

اصول زندگی به ویژه اقییم منطقه تیر در

برای گرفته می شد و حتی در مسالحي که

برای اختتام استفاده می شد این موارد

را لحاظ می کردند. وی یوتشاران می

کند: خانه های کنونی نیز زیبایی خاصی

دارند اما معماری آن ها به شکلی دست

کاری می شود که کاربرد اصلی فضاهای

خانه کم می شود و انسان در آن احساس

راحتی و آرامش نمی کند.

خود را به اتاق می رساندیم و مقابل بخاری

چکه ای گرم می کردیم کار دیگری پیش

می آمد و باید دوباره به حیاط می رفتیم

و در همان برف و سرما کار می کردیم. به

گفته این بانوی قدیمی آشپزخانه ها همان

مطبخ بودند. شهروندی دیگر هم بیان

می کند: در بسیاری از خانه ها دالان

هایی وجود داشت که بیشتر وسایل اضافه

خانه را در آن جا می گذاشتند و از آن به

عنوان انباری خانه استفاده می کردند.

این مکان به طور معمول خنک بود و در

زمستان و تابستان انواع دبه های ترشی،

سالادهای زمستانی، آونگ انگور، گوشت

و بقیه بهمتاج را در آن جا می گذاشتند

تا در مواقع لزوم از آن ها استفاده کنند.

با توجه اشرفی، با اشاره به زمستان های

سخت آن موقع اظهار می کند: در زمان

قدیم خیلی از امکانات مردم کنونی نبود

و باید در سرما ای گرم می کردیم و با دبه

به حیاط می بردیم که این کار وقت زیادی

را از ما می گرفت. وی می افزاید: از زمانی

که بچه بوم همیشه به مادرم در شستن

طرف های کمک می کردم و البته خواهرهایم

تیر کمک حال او بودند و اگر همه چیه ها و

اتاق هایی که تیرگیری کمتری داشتند و

در سایه بودند، زندگی می کردیم. وی بیان

کند: در معماری خانه های قدیمی همه

اصول زندگی به ویژه اقییم منطقه تیر در

برای گرفته می شد و حتی در مسالحي که

برای اختتام استفاده می شد این موارد

را لحاظ می کردند. وی یوتشاران می

کند: خانه های کنونی نیز زیبایی خاصی

دارند اما معماری آن ها به شکلی دست

کاری می شود که کاربرد اصلی فضاهای

خانه کم می شود و انسان در آن احساس

راحتی و آرامش نمی کند.

خود را به اتاق می رساندیم و مقابل بخاری

چکه ای گرم می کردیم کار دیگری پیش

می آمد و باید دوباره به حیاط می رفتیم

و در همان برف و سرما کار می کردیم. به

گفته این بانوی قدیمی آشپزخانه ها همان

مطبخ بودند. شهروندی دیگر هم بیان

می کند: در بسیاری از خانه ها دالان

هایی وجود داشت که بیشتر وسایل اضافه

خانه را در آن جا می گذاشتند و از آن به

عنوان انباری خانه استفاده می کردند.

این مکان به طور معمول خنک بود و در

زمستان و تابستان انواع دبه های ترشی،

سالادهای زمستانی، آونگ انگور، گوشت

و بقیه بهمتاج را در آن جا می گذاشتند

تا در مواقع لزوم از آن ها استفاده کنند.

با توجه اشرفی، با اشاره به زمستان های

سخت آن موقع اظهار می کند: در زمان

قدیم خیلی از امکانات مردم کنونی نبود

و باید در سرما ای گرم می کردیم و با دبه

به حیاط می بردیم که این کار وقت زیادی

را از ما می گرفت. وی می افزاید: از زمانی

که بچه بوم همیشه به مادرم در شستن

طرف های کمک می کردم و البته خواهرهایم

تیر کمک حال او بودند و اگر همه چیه ها و

اتاق هایی که تیرگیری کمتری داشتند و

در سایه بودند، زندگی می کردیم. وی بیان

کند: در معماری خانه های قدیمی همه

اصول زندگی به ویژه اقییم منطقه تیر در

برای گرفته می شد و حتی در مسالحي که

برای اختتام استفاده می شد این موارد